

opusdei.org

Pyhä Joosef: perhe, työ ja koulutus (Prelaatin viesti 19.3.2021)

Pyhän Joosefin elämä keskittyi Jeesuksen ja Marian katselemiseen, rakastamiseen ja heistä huolehtimiseen hänen roolissaan perheenisänä ja työläisenä Galileassa.

16.3.2026

Rakkaani: Jeesus varjelkoon
tyttäriäni ja poikiani!

Kaikki on jo tehty, ja kaikki on vielä tekemättä. Myös tällä tiellä, jota kuljemme valmistautuessamme Opus Dein satavuotisjuhlaan, meitä on ohjannut tämä lause, jota pyhä Josemaría pohti monta kertaa. Kaikki on jo tehty, koska Jumala innoitti Opus Dein isällemme; kaikki on vielä tekemättä, koska Hän avaa meille aina uusia horisontteja pysyen alkuperälle uskollisena.

Tänään vietämme pyhän Joosefin juhlaa, joka on koko kirkon ja Opus Dein suojeluspyhimys.

Perustajamme tapasi kutsua häntä sanoilla ”isäni ja herrani”, ja muisteli häntä ”miehenä, jolla oli aina hymy huulilla ja kyky vain kohauttaa olkapäitään”. Kuinka paljon voimmekaan oppia häneltä! Esikuvana ja esirukoilijana hän auttaa meitä kulkemaan elämän läpi sen valoineen ja varjoineen, suruineen ja iloineen, ja pitämään

sydämemme täynnä pyrkimystä rakkauteen ja uskollisuuteen.

Pyhän Joosefin johdolla palaan jälleen puhumaan teille Opus Dein satavuotisjuhlasta. 10. kesäkuuta 2021 kerroin teille, että juhlavuosi kattaa 500 päivää 2. lokakuuta 2028 ja 14. helmikuuta 2030 väliseltä ajalta, joka ilmentää Opus Dein yhtenäisyyttä: siihen kuuluvat yhtäläisesti naiset ja miehet, maallikot ja papit. Kerroin teille myös, että oli perustettu komitea miettimään valmisteluja ja järjestämään ehdotusten keräämistä, mikä on antanut meille mahdollisuuden kokea jälleen kerran sen, mitä don Javier niin voimakkaasti korosti: Opus Dei on meidän käsissämme. Haluan kiittää komiteaa ja kaikkia teitä kiinnostuksesta ja osallistumisesta näihin tehtäviin.

Kuten tiedätte, viimeisimpien aluekokousten teemana oli ”Matka kohti satavuotisjuhlaa”.

Kuunnellessani tätä lähes seitsemänkymmenen maan muodostamaa äänten kuoroa kiitän Jumalaa siitä ykseyden ja uskollisuuden hengestä, joka on jatkuvan apostolisen ja hengellisen uudistumisen perusta ja jota haluamme elää vastataksemme kunkin aikakauden haasteisiin.

Nuoret ja vanhemmat, Opus Dein jäsenet ja avustajat, ystävät ja monet muut jotka ovat olleet osa Opus Deitä jossain vaiheessa elämäänsä, te olette pysähtyneet pohtimaan, kuinka voimme tänään dynaamisella uskollisuudella ilmentää sitä henkeä, jonka pyhä Josemaría sai Jumalalta palvelemaan kirkkoa. Tässä viestissä haluaisin välittää teille *kiitollisen katsauksen menneisyyteen – johon kuuluu nöyrä itsetutkiskelu – sekä toiveikkaan katseen tulevaisuuteen,*

jotta voimme yhdessä elää
lähestyvää satavuotisjuhlaa.

Ehdotuksissanne on korostunut erityisen voimakkaasti kolme elämänaluettamme tässä maailmassa: **perhe, työ ja koulutus**. Lukiessani pohdintojanne perheestä huomaan uudistuneen toiveen siitä, että jokainen koti olisi todellinen ”kotikirkko”, joka heijastaa Nasaretin kotia. Samoin olette korostaneet, että ammatillinen työ ei ole vain inhimillinen tehtävä, vaan tilaisuus henkilökohtaiselle kohtaamiselle Jeesuksen Kristuksen kanssa. Jatkuvat muutokset ammatillisissa ja sosiaalisissa olosuhteissa haastavat meidät etsimään keinoja, joilla evankeliumi voi kyllästää työskentelyn merkityksen ja auttaa inhimillistämään – ja siten kristillistämään – työelämän suhteita ja kaikkia työn muotoja, muuttaen päivittäisen työn anteliaaksi ja merkitykselliseksi palveluksi.

Saamamme koulutus on puolestaan sysäys muovautua Kristuksen kaltaiseksi ja elävöittää maailmaa sisältäpäin.

Tulevina vuosina jatkamme tämän arvokkaan aineiston hyödyntämistä, sillä se kiteyttää kaikkien toiveet ja tarpeet. Kirkon ja yhteiskunnan tilanne on yhtä aikaa innostava ja herkkä, ja näemme että Jumalan armo vaikuttaa jatkuvasti. Opus Dei on osa kirkkoa, eikä se ole koskaan vieras tämän maailman muutoksille. Sääntöjen mukautusprosessin lisäksi – joka alkoi lähes neljä vuotta sitten ja on edelleen Pyhän istuimen tutkittavana – meillä on runsaasti haasteita ja mahdollisuuksia palvella kirkkoa niin kuin se haluaa tulla palvelukseksi tänä päivänä.

Kulkekaamme siis tätä tietä kiitollisina Jumalalle nähdessämme, kuinka häntä etsivien ja koulutukseen osallistuvien määrä

kasvaa, sekä nähdessämme monia kääntymyksiä, joita Herra saa aikaan ystävyiden ja uusien apostolisten aloitteiden kautta. Kaikki tämä elinvoima on tilaisuus tunnustaa Jumalan toiminta, josta kaikki hedelmät ovat peräisin, sekä monien poikieni ja tyttäreni – teidän veljienne ja sisartenne – omistautuminen, kun he ovat antaneet henkensä toisten puolesta.

Tässä Opus Dein jatkuvuuden vaiheessa ei toki puutu haasteita, jotka ovat samankaltaisia kuin ne, joita kaikki kristityt kohtaavat. Useimmilla alueilla nähdään vaikeuksia löytää nuoria, jotka näkevät apostolisen selibaatin kutsumuksen kauneuden. Toisaalta ajan myötä meidän on kohdattava vanhempien sukupolven – sekä maallikkojen että pappien – seuraajien löytämisen vaikeus. Tämä edellyttää, että jokaisella alueella etsitään uusia tapoja jatkaa

tehtävämme täyttämistä. Käsillä oleva tilanne vaatii – kuten aluekokouksissa yksimielisesti todettiin – painopisteen asettamista nuorten apostoliseen työhön ja supernumeraarien aktiivista osallistumista: heidän koulutustaan on parannettava, jotta voimme kaikki olla eturintamassa tässä laajalle ulottuvassa apostolaatissa, avautuen kaikkiin suuntiin.

On kulunut jo lähes viisi vuotta ensimmäisestä viestistä, jonka kirjoitin teille satavuotisjuhlan tiimoilta, ja juhlapäivä lähestyy. Yhteisymmärryksessä keskusneuvoston ja yleiskokouksen kanssa ehdotan, että valmistaudumme hengellisesti tuohon hetkeen pohtimalla varhaiskristittyjen esimerkkiä: he olivat miehiä ja naisia kaikista yhteiskuntaluokista ja taustoista, ja he antoivat todistuksen uskostaan Jeesukseen Kristukseen tavalla joka

muutti koko yhteiskunnan. Isämme muistutti, että ”jos halutaan etsiä vertailukohtaa, helpoin tapa ymmärtää Opus Dei on ajatella ensimmäisten kristittyjen elämää. He elivät kristillistä kutsumustaan täysillä; he etsivät vakavasti täydellisyyttä, johon heidät oli kutsuttu kasteen yksinkertaisen ja ylevän todellisuuden kautta. Ulkopuolelta katsoen he eivät eronneet muista kansalaisista” (*Keskusteluja*, 24).

Tätä taustaa vasten toivoisin, että tarkastelisimme tulevana vuosina syvällisemmin joitakin Opus Dein hengen keskeisiä piirteitä, jotka pyhä Josemaría tiivistä meille tutuiksi tulleisiin lauseisiin ja ilmaisuisiin, jotka ovat meille sekä lahja että tehtävä. Viime helmikuun 19. päivänä paavi Leo XIV korosti tapaamisessa pappien kanssa Jeesuksen sanoja samarialaiselle naiselle: ”Jos tuntisit Jumalan

lahjan” (Joh. 4:10). Ja paavi kommentoi: ”Lahja, kuten tiedämme, on myös kutsu elää luovassa vastuussa (...). Luovuudellamme ja karismoillamme meitä kutsutaan osallistumaan Jumalan työhön. Tässä mielessä apostoli Paavalin Timoteukselle osoittamat sanat ovat valaisevia: ‘muistutan sinua, että puhaltaisit täyteen liekkiin Jumalan armolahjan’ (2. Tim. 1:6).”

Haluamme erityisesti näinä tulevina vuosina herättää uudelleen eloon Jumalan lahjan. Konkreettisesti sanottuna ehdotan, että 2. lokakuuta 2026 ja 2. lokakuuta 2027 välisenä aikana syventäisimme ajatusta olla *mietiskeleviä, kontemplatiivisia sieluja maailman keskellä* – ajatusta, johon isämme tiivistä monia Opus Dein hengen elementtejä: tietoisuus siitä että olemme Jumalan lapsia, messu elämämme keskiönä ja juurena, arkisen elämän arvo, sekä työn, perheen ja kansalaiselämän

tavallisimpiin asioihin kätkeyty
jumalallinen kauneus.

Seuraavan vuoden aikana, aina
satavuotisjuhlan alkuun 2. lokakuuta
2028 asti, toivoisin, että pitäisimme
paremmin mielessä pyhän
Josemarían opetukset *ystävyydestä ja
luottamuksesta*, olemalla toisille
”ohikulkeva Kristus” ja löytämällä
hänet myös toisista.

Kutsumuksessamme ystävyys on
evankelioinnin etuoikeutettu paikka,
sillä ystävyyssuhteissa jaamme
evankeliumia sydäimestä sydämeen.

Lopuksi, 2. lokakuuta 2028 – 14.
helmikuuta 2030 välisenä aikana
kutsun teidät pohtimaan *työskentelyä*
sekä *maallikkohengen* näkökulmasta,
lähtien pyhän Josemarían
ajatuksesta: ”Pyhittää työ, pyhittää
itsemme työn kautta, pyhittää muut
työn kautta”, innoittaen maailman
uudistumista Jeesuksen sydämen
mukaisesti. Pyhän Josemarían viesti

työstä saa erityisen merkityksen, kun itse ajatus työstä pyhityksen paikkana on paikoitellen kyseenalaistettu ja kun otetaan huomioon ne teknologiset ja kulttuuriset muutokset, jotka vaikuttavat suuresti ihmisiin. Juuri tässä kontekstissämme löytävät Kristuksen elämästään ja täyttävät sen merkityksellä Jumalan armosta ja meidän esimerkkimme kautta, huolimatta henkilökohtaisista rajoituksistamme ja puutteistamme.

Seuraavien vuosien aikana valmistaudumme hengellisesti pohtimalla näitä kolmea pyhän Josemarian keskeistä opetusta, haluten palvella paremmin ympärillämme olevia ihmisiä, kirkkoa ja koko yhteiskuntaa. Isämme näki tyttärensä ja poikansa ”rauhan ja ilon kylväjinä”. Pyrkikäämme toteuttamaan tämä unelma.

Jatkakaamme rukoilemista näiden
aikomusten puolesta, isämme
jatkuvan kehotuksen mukaisesti:
”Opus Deimme alusta lähtien en ole
väsynyt opettamaan samaa asiaa:
ainoa aseemme on rukous,
rukoileminen yötä päivää. Ja nyt
toistan teille jälleen saman:
rukoilkaa, rukoilkaa, sillä sitä
tarvitaan kipeästi” (Kirje 28.3.1973,
5).

Pyhän Joosefin elämä keskittyi
Jeesuksen ja Marian katselemiseen,
rakastamiseen ja heistä
huolehtimiseen hänen roolissaan
perheenisänä ja työläisenä
Galileassa. Pyydämme häntä
seuraamaan meitä tällä matkalla
kohti satavuotisjuhlaa.

Luonnollisesti myös tässä yhteydessä
liitymme vilpittömästi Pyhän isän
rukoukseen maailmanrauhan
puolesta, sillä maailmaa koettelevat
sodat ja tuho monissa maissa ja

kansoissa. Pyrkikäämme olemaan rauhan välineitä omassa ympäristössämme. Armahtakoon Jeesus Kristus, rauhan ruhtinas, tätä maailmaamme, jotta hänen armonsä lohduttaisi kärsiviä ja muuttaisi monien sydämissä vallitsevan vihan rakkaudeksi ja anteeksiannoksi.

Lähetän teille lämpimimmän siunaukseni

Isänne

Fernando

Roomassa 19. maaliskuuta 2026

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/pyha-joosef-perhe-tyo-ja-
koulutus-prelaatin-viesti-19-3-2021/](https://opusdei.org/fi-fi/article/pyha-joosef-perhe-tyo-ja-koulutus-prelaatin-viesti-19-3-2021/)
(20.3.2026)